

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sacrarvm Antiqvitatvm Monvmenta

Hillesheim, Ludwig

Antverpiæ, 1577

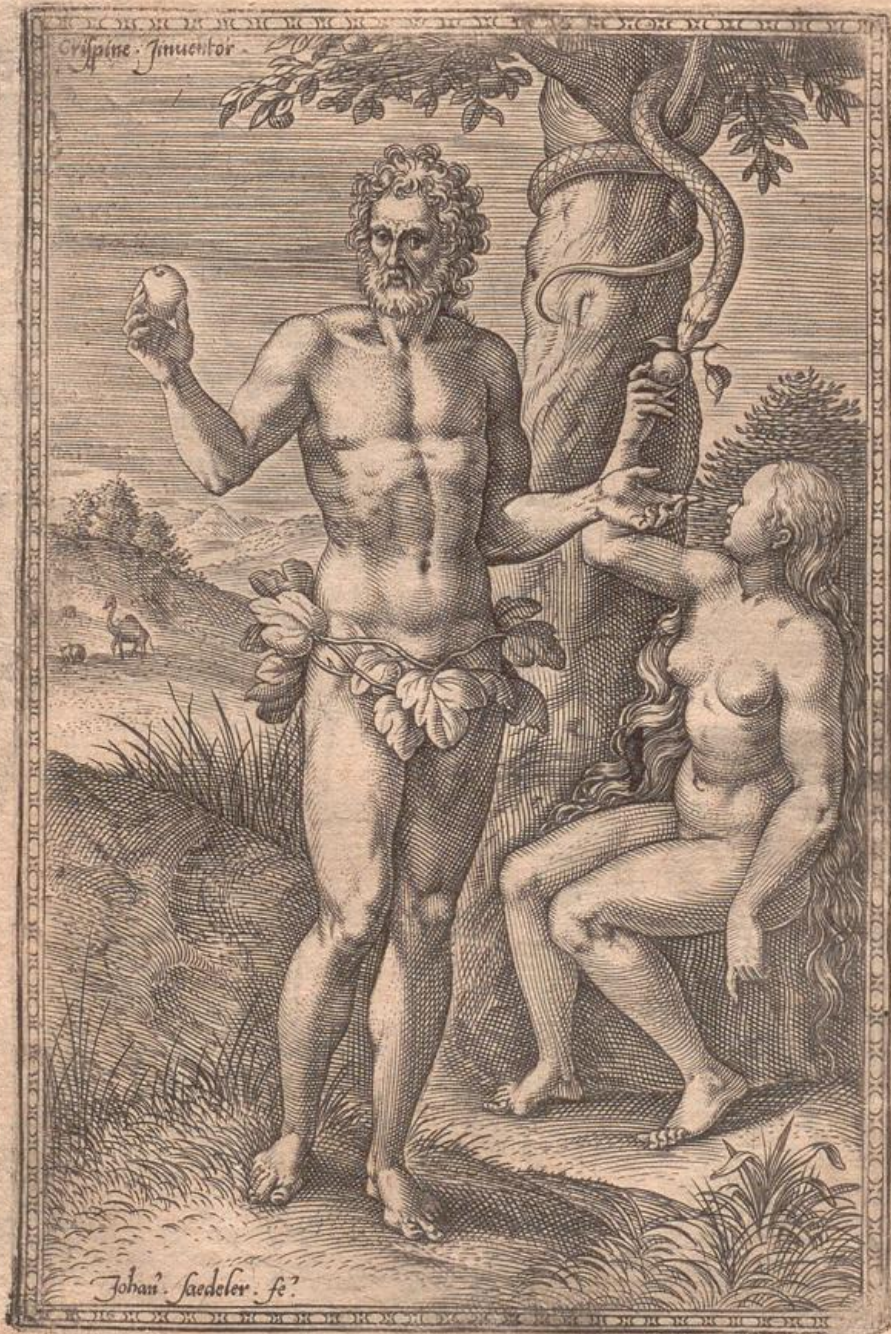
Adam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68887](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68887)

A 2 ADAM.

SACRARVM ANTIQVIT.
ADAM.

Geneseos i. Primus ego à magni formatus origine mundi,
Humani generis nobile cernor opus.

Cuncta

MONUMENTA.

Cuncta suo postquam diuina potentia verbo
 Condidit, è prima me quoque finxit humo.
 Effigiemq; suam, diuinæ mentis ab ortu,
 Iuraq; per terras, imperiumq; dedit.
 Addidit & sociam, felicem misit in hortum:

Genesios 2.

Diuina fuerat consitus ille manu.
 Arbor erat culti mediis penetrabilibus horti;
 Hac una vetuit carpere poma Deus.

Dictaq; mors pœna est, temerata nocentibus ausis
 Lex fuit, hanc culpam noxius anguis habet.

Genesios 3.

Inde graui sors dira malo se fudit in orbem,
 Et varij nimium triste laboris opus.

Ob scelus admissum subito florentibus hortis
 Pellimur, exilio terra colenda datur.

Concidit à leta deiectus origine mundus,
 Cunctaq; posteritas crimina nostra luit.

Sed tua nos pietas, genitor mitissime, celo
 Respicit, atque noua pectora firmat ope.

Tu sanctum terris promittis ab æthere germen,
 Vt repares lapsæ nobile gentis opus.

Ignotas hominiqu; vias ad sidera pandas,
 Diuina soluas crimina nostra manu.

Interea quodcunque æui, sub mole mælorum
 Degitur, atque animis insita noxa manet.

Succurrit genitor, caelesti germine misso
 Alma salus magni munere parta Dei est.

Sustulit hic nostra monumenta nocentia culpæ,
 Reddimur & summo gens rediuiua Deo.